

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący - SSR Joanna Sienicka

Protokolant –Katarzyna Kij-Piskorz

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniach 17 listopada, 15 grudnia 2015r, 14 i 28 stycznia , 3 marca i 7 kwietnia 2016 r., sprawy

K. G.

s. J. i H. z domu S.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w dniu 18 sierpnia 2015 roku około godziny 00:26 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki T. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (0,67 mg/l) przekroczył dopuszczalną prędkość w obszarze zabudowanym o 58 km/h i poruszał się z prędkością 118 km/h, a następnie w celu uniknięcia kontroli nie zastosował się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego nakazującego zatrzymanie pojazdu i nie stosując się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” ominął funkcjonariuszy Policji zmuszając ich do odskoczenia, celem uniknięcia potrącenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw, 92 § 2 kw, 92 § 1 kw, 86 § 2 kw w związku z art. 20 ust. 1a, art. 5 ust. 1, art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, § 86 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych

ORZEKA:

I. **obwinionego K. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z tym ustaleniem iż zdarzenie miało miejsce około godz. 00:29 i za to na podstawie art. 92a kw, 92 § 2 kw, 92 § 1 kw, 86 § 2 kw w związku z art. 20 ust. 1a, art. 5 ust. 1, art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, § 86 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych w zw. z art. 9 § 2 kw skazuje go, wymierzając na podstawie art. 92 § 2 kw w zw. z art. 9 § 2 kw **karę grzywny w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych;**

II. na podstawie art. 92 § 3 kw i art. 29 § 3 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres **10 (dziesięciu) miesięcy;**

III. na podstawie art. 29 § 4 kw **zalicza na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 sierpnia 2015 r.**

IV. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 200 (dwieście) złotych.**

UZASADNIENIE

Obwiniony K. G., pracuje w firmie (...) S.A. w O., otrzymuje wynagrodzenie w kwocie (...) złotych netto miesięcznie, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu (dane k. 99,49)

W nocy z 17 na 18 sierpnia 2015 r. funkcjonariusze policji asp. R. B. (1) oraz st. post. Ł. D. pełnili służbę na terenie O.; wykonywali kontrolę statystyczną pomiaru prędkości pojazdów poruszających się ul. (...), ze szczególnym uwzględnieniem pojazdów ciężarowych powyżej 7,5 t. Pomiaru dokonywali urządzeniem (...) nr fabrycznym (...) w miejscu obowiązywania ograniczenia prędkości do 60km/h. Urządzenie do pomiaru prędkości miało ważne świadectwo legalizacji. O godz. 00:29:25 przeprowadzali kontrolę pojazdu ciężarowego m-ki M.. Zauważyli pojazd osobowy m-ki T. koloru (...) o nr rej. (...) jadący z nadmierną prędkością w ich kierunku ulicą (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...). Pojazd ten jechał lewym pasem ruchu. Kierował nim obwiniony K. G.. W samochodzie nie było pasażerów. Ł. D. dokonał pomiaru prędkości w/w pojeździe, wynik pomiaru wynosił : 118 km/h. R. B. (1) i Ł. D. stanęli na lewym pasie ruchu ul (...), po którym poruszał się obwiniony. Ubrani byli w mundury i kamizelki odblaskowe. Jezdnia oświetlona była latarniami ulicznymi. Funkcjonariusze byli dobrze widoczni. R. B. (1) stał bliżej linii oddzielającej pasy ruchu, zaś Ł. D. bliżej środka pasa lewego. R. B. (1) dał obwinionemu sygnał latarką do zatrzymania się do kontroli. Obwiniony zbliżając się do funkcjonariuszy policji zwolnił , a następnie znajdując się przed R. B. (1) i Ł. D. gwałtownie przyspieszył skręcając w lewo, omijając funkcjonariuszy policji, którzy zmuszeni zostali do lekkiego cofnięcia się, odskoczenia celem zejścia z toru ruchu pojazdu. Przy wykonywaniu w/w manewru kierujący pojazdem T. nie zastosował się do znaku drogowego P – 4, „podwójna linia ciągła” przekraczając tę linię. Następnie obwiniony skręcił w ul (...).

Zachowanie obwinionego zostało zarejestrowane na nagraniu kamery (...).

R. B. (1) przekazał informację o zdarzeniu Dyżurnemu K. O.. Komunikat dyżurnego usłyszał o godz. 00:36 patrol (...) w osobach sierż. C. O. i sierż. R. A.. Funkcjonariusze udali się w okolice ul. (...), rozpoczęli przeszukiwanie terenu w celu odnalezienia zgłoszonego pojazdu. Po ok. 20 minutach, o godz. 00:55 zauważyli pojazd marki T. o nr rej. (...) przy ul. (...). Pojazd był zamknięty, a silnik pojazdu był ciepły. W pobliżu zapakowanego samochodu nikogo nie zauważyli. Przekazali dyżurnemu informacje o odnalezieniu pojazdu. R. B. (1) i Ł. D. przybyli na miejsce zgłoszone przez patrol (...) . Następnie C. O. i R. A. kontynuowali patrolowanie terenu przyległego do ul. (...). Na ul. (...) o godzinie 1.15 zauważyli obwinionego. Szedł szybkim krokiem. Na widok radiowozu gwałtownie skręcił między budynki. Został przez funkcjonariuszy policji zatrzymany i wylegitymowany. Obwiniony był lekko zdyszany i wyczuwalna była od niego woń alkoholu. C. O. i R. A. wraz z obwinionym udali się w kierunku zaparkowanego pojazdu T.. Na miejscu R. B. (1) rozpoznał w obwinionym kierującego pojazdem T., który nie zatrzymał się do kontroli. R. B. (1) i Ł. D. poprosili obwinionego o kluczyki i dokumenty do pojazdu. Obwiniony oświadczył, że nie kierował pojazdem i nie ma kluczyków do pojazdu, ma je jego kolega. Obwiniony został poproszony przez R. B. (1) o opróżnienie kieszeni. W wyniku tej czynności wyjął z lewej kieszeni kluczyki od w/w pojazdu.

Na miejsce został wezwany technik kryminalistyki K. O.. Wewnątrz samochodu na prawym przednim fotelu znajdowała się reklamówka foliowa (...), w której były pełne butelki z etykietami piwo (...) 0,5 l.

Obwiniony został przewieziony przez patrol (...) O. do Szpitala (...) na ul. (...) i poddany badaniom lekarskim. Następnie funkcjonariusze wraz z obwinionym udali się do K. O.. Tam przeprowadzono badania na zawartość u obwinionego alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) o nr (...). Pierwsze badanie o godz. 04:27 wykazało 0,67 mg/l, drugie o godz. 4:48 – 0,70 mg/l, trzecie o godz. 5:14 – 0,68 mg/l.

Obwinionemu zatrzymane zostało prawo jazdy z dniem 18 08 2015r.

Wobec obwinionego toczy się obecnie przed Sądem Rejonowym w Olsztynie Wydział (...) sprawa o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk- sygn. akt. (...).

(dowód: notatka urzędowa asp. R. B. (1) k. 6, notatka urzędowa sierż. C. O. k. 7 - 8, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu k. 9, protokół odtworzenia utrwalonych zapisów k. 23, płyta (...) k. 24,120, 136, wydruk z bazy (...) k. 38 – 46, informacja z K. k 33, kserokopie z akt (...): k. 68 -102, k. 106 – 118, 155-163, notatka k 37, 54, 151, 168, zeznania Ł. D. k. 126v – 127v, zeznania C. O. k. 127v – 128, wydruk mapy (...) M. k. 143, zeznania R. A. k. 144 – 144v, zeznania R. B. (1) k. 104-105, S. P. (1) k 126-126v, wyjaśnienia obwinionego k 49v, 105,139 świadectwo legalizacji k 171 - 172).

K. G. został obwiniony o popełnienie wykroczeń z art. 92 a kw, 92 § 2 kw, 92 § 1 kw, 86 §2 kw w zw. z art. 20 ust. 1a, art. 5 ust 1, art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, § 86 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Obwiniony w toku rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń. Wyjaśnił, iż samochód T. jest jego własnością. Zaprzeczył jednak, by to on kierował w/w pojazdem około północy 18 sierpnia 2015 roku. Tłumaczył, że nie mógł być na miejscu zaistniałego zdarzenia, ponieważ w tym czasie przebywał w swoim domu, gdzie spożywał alkohol. Łącznie tego wieczora wypił około 10 piw. Wyjaśnił, że z pojazdu korzystał wówczas jego kolega. Przekazał mu kluczyki do pojazdu na ul. (...) przed swoją klatką, około 23-24. Oświadczył, iż nie pamięta jak ten kolega wygląda, jak się nazywa i gdzie mieszka. Wyjaśnił, iż wyjechał on za granicę. Podał, iż w jego pojeździe tylna i boczne szyby były przyciemnione. Wskazywał, że kolega przyszedł do niego do mieszkania i powiedział, że samochód jest gdzieś na ul (...). Pobiegł tam. Znalazł się na ul. (...) tylko dlatego, że szukał swojego samochodu. Tam też został zatrzymany przez policję. Oświadczył, iż jego samochód ma 9 lat, przedstawia wartość 15 000zł, co dla niego stanowi sporą kwotę.

(wyjaśnienia obwinionego k. 49 – 49v)

W toku postępowania przygotowawczego, w dniu 19 08 2015r, obwiniony przyznał się do kierowania pojazdem marki T. (...)r w stanie nietrzeźwości. Oświadczył, iż wypił około 10 piw i „urwał mu się film” i nie pamięta co robił i czy był zatrzymywany przez policję do kontroli (k 82v). Na rozprawie obwiniony nie potwierdził w/w wyjaśnień twierdząc, iż został zmuszony do ich podpisania.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, iż to nie on był kierowcą pojazdu w czasie przedmiotowego zdarzenia, uznając, iż nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności w zeznaniach R. B. (1) i Ł. D.. Wyjaśnienia obwinionego zmierzają w oczywisty sposób do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie, są niekonsekwentne i nielogiczne.

W toku postępowania obwiniony odmiennie przedstawiał przebieg wydarzeń. Po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji C. O. i R. A. twierdził on, iż szedł do samochodu po piwo (notatka k 77v), następnie mówił, że szedł po samochód po tym jak kolega zawiadomił go telefonicznie o pozostawieniu pojazdu. R. B. (1) oświadczył, iż przebywał na starym mieście i stamtąd przyszedł pieszo. W toku rozprawy wskazywał, że biegnie z domu. Obwiniony twierdził, że nie posiada kluczyków pojazdu, że ma je jego kolega. Kluczyki te znalezione zostały w jego kieszeni.

Znamienne jest, że obwiniony podkreślając, że nie prowadził pojazdu marki T., że użyczył go koledze, nie był w stanie podać jak ten kolega wygląda, jak się nazywa, gdzie mieszka by ostatecznie oświadczyć, iż przebywa on obecnie za granicą. Postępowanie obwinionego, w świetle stawianych mu zarzutów związanych z grożącą surową odpowiedzialnością nie tylko za wykroczenia ale i za przestępstwo, budzi zdziwienie, jest nieracjonalne. Jeśli rzeczywiście pojazdem kierowała inna osoba, wskazanie jej danych pozwoliłoby obwinionemu na uniknięcie postępowania karnego. Obwiniony danych tych nie wskazał na żadnym etapie postępowania. Twierdzenie obwinionego, iż ich nie zna również budzi wątpliwości. Sam obwiniony oświadczył, iż samochód przedstawiał dla niego znaczącą wartość, zatem powierzenie go osobie której danych, miejsca zamieszkania czy nawet wyglądu obwiniony nie jest w stanie wskazać, nie jest wiarygodne.

Próba zatrzymania pojazdu T. na ulicy (...) miała miejsce o godzinie 0.29. Pojazd ujawniony został przez funkcjonariuszy policji na ulicy (...) o godzinie 0.55, jego silnik był ciepły. Obwiniony zatrzymany został o godzinie

1.15 na ulicy (...). Z wyjaśnień obwinionego złożonych na rozprawie, wynika, iż kolega, któremu rzekomo użył pojazdu, przyszedł do niego do domu powiedział, iż pojazd zostawił gdzieś na ul (...), wówczas udał się z ul (...) aby odszukać pojazd. Wszystkie opisane zdarzenia miały mieć zatem miejsce między godziną 0.29 a 1.15. Mając na uwadze wskazany czas, odległość dzielącą miejsce zamieszkania obwinionego od miejsca odnalezienia pojazdu, nieracjonalność działań opisanych przez obwinionego, a także jednoznaczne rozpoznanie przez R. B. w obwinionym kierowcy pojazdu który nie zatrzymał się do kontroli na ul (...) uznał wyjaśnienia obwinionego za niewiarygodne i zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Z zeznań funkcjonariuszy Policji R. B. (1) i Ł. D. wynika, samochód osobowy m-ki T. koloru (...) o nr rej. (...) jechał w ich kierunku ulicą (...) od strony ul. (...) lewym pasem ruchu z nadmierną prędkością. Ł. D. dokonał pomiaru prędkości w/w pojeździe urządzeniem U. -wynik wyniósł 118 km/h. R. B. (1) dał kierowcy sygnał latarką do zatrzymania. Kierujący nie zastosował się do powyższego polecenia, gwałtownie skręcił w lewo zmuszając funkcjonariuszy do odskoczenia, nie stosując się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” przekroczył tę linię i odjechał w kierunku ul (...). R. B. (1) zeznał, iż obwiniony zbliżając się do niego znacznie zwolnił jakby chciał się zatrzymać, a następnie znajdując się w niewielkiej odległości od niego przyspieszył zmuszając go do cofnięcia się celem zejścia z toru jazdy pojazdu. Istniała groźba potrącenia go. Stał na pasie ruchu po którym jechała T., zrobił około 2 kroków do tyłu. Samochód ten przejechał w odległości 1-1,5m od niego, a miejsce było oświetlone latarniami ulicznymi, miał zatem możliwość przyjrzenia się kierowcy T.. R. B. (1) konsekwentnie i stanowczo w toku całego postępowania wskazywał, iż rozpoznaje w obwinionym osobę, która kierowała T. i która nie zatrzymała się do kontroli. Rozpoznał go już na miejscu zdarzenia, gdy obwiniony został zatrzymany przez patrol z (...) i doprowadzony na miejsce odnalezienia pojazdu. Rozpoznał także pojazd zaparkowany przy ul (...). Był on charakterystyczny z uwagi na kolor, markę. Zeznania R. B. znajdują potwierdzenie w notatce sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu, w której w analogiczny sposób opisał on jego przebieg. Z relacji w/w wynika, iż widział twarz kierowcy pojazdu. Mając na uwadze usytuowanie R. B. na jezdni, niewielką odległość dzielącą go od pojazdu zatrzymywanego, skupienie się na czynności zatrzymania kierowcy do kontroli, Sąd uznał twierdzenia świadka za wiarygodne. Miał on możliwość obserwowania kierowcy przede wszystkim przez przednią szybę pojazdu, która nie była przyciemniona, a dodatkowo przez szybę boczną.

Ł. D. zeznał, iż kierujący T. zwolnił, wręcz zatrzymał się dojeżdżając do nich, po czym gwałtownie przyspieszył, ominął ich, musieli odskoczyć bowiem istniało zagrożenie. Oświadczył, iż nie był w stanie przewidzieć czy pojazd ten ominie go czy pojedzie na wprost, działo się to szybko. Zeznał, iż kierowcą był młody mężczyzna. Nie przyjrzał się jego twarzy.

Sąd uznał relacje w/w świadków za wiarygodne, logiczne, konsekwentne. Znajdują one potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w toku postępowania- w notatkach z dnia zdarzenia, zeznaniach pozostałych świadków, nagraniu z monitoringu.

Funkcjonariusz R. A. zeznał, że w chwili kiedy znaleźli pojazd marki T., maska tego samochodu była jeszcze gorąca oraz było czuć spalone hamulce, co jasno wskazuje, że samochód jeszcze przed chwilą był używany. Obwiniony zatrzymany został przy ulicy (...) w niewielkiej odległości od pojazdu. Na ich widok skręcił między bloki. Nie biegł, ale był zdyszany, wyraźnie wyczuwalny był od niego alkohol. Obwiniony został zabrany na miejsce odnalezienia pojazdu T. . Policjant ruchu drogowego rozpoznał w obwinionym kierowcę tego pojazdu.

Analogiczne zeznania złożył C. O.. Podał, iż obwiniony po zauważeniu radiowozu wyraźnie przyspieszył kroku i skręcił w osiedle, schował się za blokiem. Zachowanie to zwróciło to ich uwagę, zatrzymali go do kontroli. Podkreślił, iż obwiniony był jedyną osobą którą zauważyli w okolicy miejsca zdarzenia patrolując teren.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków jako rzeczowym i logicznym, pochodzącym od osób, które nie są zainteresowane rozstrzygnięciem w sprawie.

Podobnie Sąd ocenił zeznania S. P. (2)- funkcjonariusz policji która odbierała wyjaśnienia od obwinionego. Z jej relacji wynika, iż obwiniony nie był w żaden sposób zmuszany do złożenia wyjaśnień określonej treści. Nie była także na

nego wywierana presja, za takową nie sposób bowiem uznać poinformowania obwinionego o ustawowym zagrożeniu karnym zarzucanych mu czynów.

Z nagrania z monitoringu wynika jednoznacznie, iż miejsce w którym R. B. (1) i Ł. D. dokonywali kontroli pomiaru prędkości było dobrze widoczne i oświetlone. Funkcjonariusze byli w mundurach , w kamizelkach odblaskowych , a sygnał do zatrzymania podany przez R. B. był widoczny i czytelny. R. B. (1) i Ł. D. stali na lewy pasie ruchu po którym poruszał się obwiniony. Kierowca T. wyraźnie zwolnił podjeżdżając do nich , co świadczy o zauważeniu sygnału do zatrzymania się do kontroli. Następnie znajdując się w bardzo niewielkiej odległości od funkcjonariuszy policji, pojazd gwałtownie przyspieszył, następnie odbił w lewo, przekroczył linie podwójną ciągłą . R. B. (1) i Ł. D. lekko odskoczyli schodząc z toru jazdy pojazdu.

W toku postępowania przygotowawczego umorzono śledztwo w części dotyczącej zarzutu czynnej napaści na R. B. (1) i Ł. D. poprzez próbę potrącenia w/w samochodem . Z uzasadnienia postanowienia o częściowym umorzeniu śledztwa wynika , iż na podstawie przeprowadzonych dowodów ustalono, iż celem działania kierującego T. nie była czynna napaść na funkcjonariuszy policji , kierowca ten nie próbował najechać na policjantów, skręcając w lewo dokonał ich ominięcia i oddalił się z miejsca kontroli. Z oceną tą zasadniczo należy się zgodzić, uznając , iż zeznania funkcjonariuszy i nagranie monitoringu nie wskazują na działanie w celu potrącenia policjantów . Nie ulega natomiast wątpliwości, iż działania obwinionego zmierzały do uniknięcia kontroli . Po początkowym zwolnieniu , znajdując się w niewielkiej odległości od R. B. (1) i Ł. D., gwałtownie przyspieszył i odbił w lewo zmuszając w/w do cofnięcia się. Funkcjonariusze zeznali, iż nie wiedzieli jaki będzie tor jazdy pojazdu, a znajdowali się tuż przed nim, na jego pasie ruchu. Manewr obronny był zatem uzasadniony. Z nagrania wynika, iż odległości obu funkcjonariuszy policji od pojazdu obwinionego była niewielka, nieznaczna była także korekta ich położenia- cofnięcie się celem zejścia z toru jazdy pojazdu , niemniej miała miejsce , a manewr obwinionego stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Wobec powyższego obwiniony został uznany za winnego tego, że w dniu 18 sierpnia 2015 r. ok. godz. 0:29 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki T. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (0,67 mg/l) przekroczył dopuszczalną prędkość w obszarze zabudowanym o 58 km/h i poruszał się z prędkością 118 km/h, a następnie w celu uniknięcia kontroli nie zastosował się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego nakazującego zatrzymanie pojazdu i nie stosując się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” ominął funkcjonariuszy Policji zmuszając ich do odskoczenia celem uniknięcia potrącenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Czyny te wyczerpują znamiona wykroczeń z art. 92a kw, 92 § 2kw, 92 § 1 kw, 86 §2 kw w zw. z art. 20 ust. 1a, art. 5 ust. 1, art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, § 86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Dobrem chronionym przez art. 92a kw jest bezpieczeństwo w komunikacji, ponieważ ograniczenie prędkości niezależnie od tego, czy będzie określone ustawą, czy znakiem drogowym, służy przede wszystkim bezpieczeństwu w komunikacji. Poruszanie się z prędkością 118km/h znacznie przekroczyło dozwoloną na danym odcinku prędkość 60km/h. Pomiar dokonany był urządzeniem o ważnym świadectwie legalizacji.

Przedmiotem ochrony przewidzianym w dyspozycji art. 92 jest bezpieczeństwo i porządek w ruchu drogowym. Stosownie do art. 6 ust. 1 PrDrog polecenia lub sygnały może dawać uczestnikowi ruchu lub innej osobie znajdującej się na drodze policjant, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Obwiniony w celu uniknięcia kontroli nie zastosował się do polecenia zatrzymania się nadawanego w czytelny i widoczny sposób przez umundurowanego funkcjonariusza policji.

Zgodnie z przepisami ustawy Prawo o Ruchu Drogowym – art. 3, każdy uczestnik ruchu jest obowiązany zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga – szczególną ostrożność, czyli unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić lub w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Jednocześnie każdy uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze mają prawo liczyć, że inni uczestnicy tego ruchu przestrzegają przepisów ruchu drogowego, chyba że okoliczności wskazują na możliwość odmiennego ich zachowania. Jak wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1976 r. VI KRN (...), każdy kierowca jest obowiązany do prowadzenia pojazdu

samochodowego z należytą ostrożnością, a więc do przedsięwzięcia takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów samochodowych są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także do powstrzymywania się od czynności, które mogą to bezpieczeństwo zmniejszyć. Podczas omijania i wymijania innego pojazdu lub uczestnika ruchu, kierujący pojazdem winien zachować od nich bezpieczny odstęp. Manewr obwinionego ominięcia funkcjonariuszy policji stojących przed jego pojazdem wykonany został w gwałtowny sposób, bez zachowania ostrożności w sposób stwarzający zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Oceny tej nie zmienia fakt, iż funkcjonariusze zmuszeni zostali do nieznacznego cofnięcia się. Pamiętać należy, iż znajdowali się w niewielkiej odległości od pojazdu zatrzymywanego do kontroli i nawet niewielka korekta ich usytuowania na jezdni miała znaczenie dla możliwości uniknięcia potrącenia.

Ponadto zgodnie z §86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych znak P-4 „linia podwójna ciągła” rozdziela pasy ruchu o kierunkach przeciwnych i oznacza zakaz przejeżdżania przez tę linię i najeżdżania na nią. Z zeznań świadków i nagrania jednoznacznie wynika, iż obwiniony nie zastosował się do powyższego znaku.

Orzeczona wobec obwinionego kara grzywny w kwocie 2000zł, w ocenie Sądu jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa. Sąd miał na względzie naruszenie przez obwinionego podstawowych przepisów Prawa o ruchu drogowym. Ponadto Sąd wziął pod uwagę wcześniejszą karalność obwinionego za wykroczenia (k 4-4v) i przestępstwo (k 33).

Sąd na podstawie art. 92 § 3 kw i art. 29 § 3 kw orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 miesięcy. Na podstawie art. 29 § 4 kw zaliczył na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 sierpnia 2015 r.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 200 złotych.